

4891 - Project iDNA

De inhoud van dit artikel heeft voor de ICT wereld, de overheid, private bedrijven en burgers een vergelijkbaar explosieve lading als een serieuze handleiding over het op kraanwater laten lopen van auto's... En voor de maatschappij als geheel zal 4891 minstens even veel impact hebben als internet tot nu toe heeft gehad.

Wanneer een revolutionaire oplossing voor vele problemen opduikt, daagt die oplossing uit. Veel reacties lopen vast in 'dat kan niet zo simpel zijn'. Bij degenen tot wie doordringt dat het inderdaad wel zo simpel zou kunnen zijn, volgt de afweging met de eigen, gevestigde belangen. Revoluties vergen nu eenmaal omverwerping van het bestaande, en zij die het begrepen hebben zijn (haast per definitie) belanghebbend in handhaving van de bestaande en gevestigde orde. 4891 - Project iDNA is een groot gevaar voor al diegenen die een (persoonlijk/geldelijk) belang hebben bij hoge administratieve lasten (= business voor de IT-wereld), bij ongebreidelde informatie vergaring voor geldelijke- of machtsmotieven en bij inefficiëntie in overheidstaken (= dagelijks brood voor de leemlaag- ambtenaar). [Een kort filmpje over de mogelijkheden en consequenties van 4891 staat op het web \(klik\).](#)

Laat er geen misverstand over bestaan: de in dit artikel behandelde aanpak is mogelijk en levert voor 'de maatschappij' en elk individueel mens onnoemelijk veel voordelen op. Laat ook duidelijk zijn dat de voortgang op de klakkeloze weg die we nu gaan onvermijdelijk tot zeer grote problemen, kosten, inflexibiliteiten en sub-sub-optimale informatievoorziening leidt. Desondanks moet geconcludeerd worden dat het kleine groepje mensen dat op de hoogte is van de inhoud van dit artikel toch kiest voor de korte termijn belangen die de huidige 'inrichting' van onze informatiehuishouding biedt (business, macht).

Daarom is het hoog tijd dat op een enkel moment zo breed mogelijk de ICT-versie van de 'handleiding om uw auto op water te laten lopen' wordt gedeeld met een breed publiek. Dit artikel is geschreven en bedoeld voor alle belanghebbenden in een strategie om administratieve lasten werkelijk terug te brengen en de informatiehuishouding in de meest brede zin (weer) hanteerbaar te maken. En voor iedereen die, ook op de langere termijn, hecht aan individualiteit en aan het recht op zelfbeschikking... 4891 komt uit de kast!

Project iDNA ([Paul Jansen](#)) gaat over de positionering van informatie als persoonlijk eigendom, over persoonsgebonden relevantie van informatie en over (het recht op) persoonlijke verantwoordelijkheid voor (mijn) informatie. Deze elementen samen worden wel 'informatiepositie' genoemd. Project iDNA gaat over de inrichting van de (wereldwijde) informatie-huishouding op vergelijkbare wijze als de natuur met haar (persoonlijk relevante) informatie omgaat: DNA. Informatie dient onderdeel te zijn van de natuurlijke persoon of de 'juridische entiteit' waarvoor die informatie primair relevant is. Punt.

Populair gesteld: alle informatie die persoonlijk relevant is, is eigendom van de (rechts)persoon voor wie dat geldt. Alleen wanneer er sprake is van een heel specifiek [doel](#) zal er, in principe beperkt tot die ene gelegenheid, data beschikbaar gesteld worden die voor [die betreffende omstandigheid](#) relevant is.

Metapattern omvat een revolutionair ander informatiekundig paradigma zoals dat door [Pieter Wisse](#) al jaren geleden is ontworpen en met behulp van technologie inmiddels in de praktijk is gezet. Het is de informatiekundige kern van dit verhaal. Die kern is, zeker voor de publieke sector, niet nieuw (zie bijvoorbeeld ook [het Schetsboek](#) dat Pieter Wisse et al in 2004 produceerden).

4891 - Project iDNA is de combinatie van de morele principes van Jansen's Project iDNA en de toepassing van Metapattern (metapatronen en subjectief situationisme) van Wisse naar een uitwerking van een nieuwe, simpele logica die absoluut nodig is om de toenemende uitdagingen en problemen rond informatie in onze maatschappij op te lossen en [de technologie](#) om dat te laten werken.

Korte Inleiding

Problemen kunnen niet worden opgelost op het zelfde niveau van begrip dat de problemen veroorzaakte; de uitdagingen van deze tijd kunnen nooit succesvol worden opgepakt wanneer gebruik gemaakt wordt van dezelfde logica (aanpak, technologie, paradigma's) als die welke de uitdagingen deed ontstaan.

Dit korte artikel bespreekt de kern van een radicaal andere logica. Het geeft de belangrijkste (praktijk)verschillen met de huidige logica aan en geeft tevens aan hoe de steeds veelvuldiger uitdagingen (lees: problemen) op het gebied van informatie succesvol kunnen worden opgepakt. Alle bestaande initiatieven, zoals [Burger Service Code](#), worden beperkt door enerzijds de ingebouwde beperktheid van de ambitie (overheid en burger in plaats van *alle* informatieverkeer) en door de oplossing in verbetering van het bestaande te zoeken in plaats van de generieke oplossing in fundamenteel en radicaal andere principes en hun toepassing te zien.

Over de verstrekkende implicaties en mogelijkheden is veel meer te zeggen. Dit artikel beoogt echter contact te leggen met en tussen mensen die bereid zijn hun eigen paradigma (even) opzij te zetten om serieus na te denken over de aangegeven principes en inzichten. Voor degenen die de onmogelijkheid willen aantonen heeft de toekomst werkelijk geen tijd meer. Ik ben eropuit om 'oude' en achterhaalde logica, en alle tunnelvisie die daaruit voortvloeit, te elimineren en door een nieuwe 'simple logic' te vervangen. 4891 gaat over de intentie en mogelijkheden om de zaken rond informatie werkelijk zo simpel mogelijk te maken. Niet ingewikkelder dan nodig, niet simpeler dan mogelijk, maar *zo simpel mogelijk*. Dat is hard nodig!

P.S. Sommige mensen, en niet de minsten, zaten in andere tijden van verandering soms ook 'vast' in een bepaalde denkwijze of logica. Enkele aansprekende [voorbeelden](#) heb ik voor u verzameld en achteraan dit artikel geplaatst. Mocht u tijdens het lezen van dit artikel geheel 'afhaken' beveel ik graag lezing van het sprookje van [de Kleren van de Keizer](#) aan om uw aldus gewonnen tijd toch zinnig op te vullen.

De KERN van de zaak

Een (werkelijk) andere overheid...

Een enorme, werkelijke, besparing op administratieve, financiële en andere lasten voor burgers, overheden en bedrijven...

De individu en de organisatie werkelijk in de regie waar het informatieprocessen, zoals inzage in uw gegevens (door wie, wat, wanneer, waarom), betreft...

Grootse tijd- en geld-besparingen door effectiever en efficiënter (doelgerichter) raadpleging en inzet van informatie...

Een natie die gefixeerd is op het 'hoe'... We denken, plannen, handelen uitsluitend in oplossingen waarbij we consequent 'vergeten' welk (echte) probleem we aan het oplossen zijn en welke problemen we met onze manier van oplossen aan het creëren zijn. We zitten gevangen in onze eigen oplossing-van-gisteren die we versterken door onze oplossing-van-vandaag in het verlengde daarvan te bouwen. De kern van de zaak is allereerst uit die vicieuze cirkel te ontsnappen en het bestaande 'platte' paradigma te ontstijgen.

“Come to the edge.”

“We can't. We're afraid.”

“Come to the edge.”

“We can't. We will fall!”

“Come to the edge.”

And they came.

And he pushed them.

And they flew.

Guillaume Apollinaire, 1880-1918

In 1989 begon Internet. In 2005 begon iDNA. Wat ze met elkaar gemeen hebben is dat zowel bij Internet als bij iDNA de opslag van data en de manier van toegankelijk maken daarvan uniform, uniek en principieel anders wordt gedaan dan daarvoor. Wat ze ook gemeen hebben

is de eenvoud van het concept. Kijken we 15 jaar vooruit wat iDNA betreft dan zien we de werkelijke potentie in de praktijk:

U bent uniek! Maar niet langer wordt uw uniekheid op honderden verschillende manieren vastgesteld en vastgelegd (SoFi, DigiD, Personeelsnummer, KvK-nummer, boekenclub lidnummer etc. etc.) maar is ALLES aan een enkele iDNA-code gekoppeld. Zoiets als een uniek IP- adres voor het internet is. Een enkele, wereldwijd unieke iDNA-code voor u.

Iedereen beschikt over een iDNA-rekening en een [iDNA- Sleutel](#). Via die sleutel met passende autorisaties is alle [informatie](#) over, en *dus* van!, die persoon beschikbaar. ALLES wat gedaan wordt en waar raadpleging van gegevens een rol speelt, loopt via de eigenaar van die informatie en zijn iDNA-Sleutel. Het starten van mijn auto en de registratie van mijn kilometers. De betaling van accijnzen en BTW realtime aan de Belastingdienst en niet meer via de bankrekening van het pompstation, de CD-winkel, de modezaak. Alle transacties met de overheid. En elke keer wanneer de iDNA-Sleutel wordt gebruikt voor informatie (identificatie en data raadpleging) is dat een transactie waarvoor u zelf toestemming geeft. Of juist niet.

Overheden en bedrijven beschikken niet langer over allerlei informatie over u, zonder dat u dat weet en daar expliciet toestemming voor heeft gegeven. De informatie die ze wel hebben is precies wat ze nodig hebben en meer niet: geen 30.000 databases bij 1500+ overheden meer met voor pakweg 99,9% overbodige, achterhaalde of dubbele informatie. Soms geeft u een machtiging, in het geval van de voormalige Belastingdienst bijvoorbeeld. Daardoor krijgt u automatisch en direct de bedragen betaald waarop u recht heeft: netto loon, zorg- en woontoeslagen en alles wat er verder nog relevant is... Zelfs de alimentatie gaat automatisch.

Het invoeren van nieuwe wetgeving die uw portemonnee raakt is voor de overheid daardoor ongelooflijk veel eenvoudiger en voor u absoluut geen enkele moeite meer (nooit meer bijvoorbeeld 6 miljoen 'nieuwe zorg'-formulieren invullen, invoeren en verwerken...).

Alle passen die u nu heeft zijn er niet meer. Bankpassen, club passen, onderwijs passen, zorg passen, werk passen, bonus passen, airmiles passen; het is allemaal geïntegreerd in die ene iDNA-rekening. Uw iDNA- Sleutel is zelfs (de toegang tot) uw rijbewijs en uw paspoort.

De onafhankelijke Informatie Bank zorgt ervoor dat de inhoud van uw iDNA-rekening voortdurend wordt bijgehouden en zo nodig wordt gekopieerd naar uw eigen iDNA- Sleutel. Niemand kan daarbij, behalve u, tenzij u anderen daarvoor toestemming geeft of machtigt. Daar ziet u ook wie er allemaal data van u hebben gebruikt en waarvoor/wanneer, en precies welke gegevens ze over u hebben gebruikt (waarvoor u overigens wel toestemming had gegeven). En als het echt nodig is dat 'iemand' uw informatie kan raadplegen zijn er noodvoorzieningen getroffen dat dit, (alleen) dan, wel kan, beperkt tot wat dan nodig is (bijvoorbeeld medische informatie), en ook die noodlijnen lopen via iDNA- Sleutels (van bijvoorbeeld artsen). Traceerbaar en controleerbaar.

Zoals InterPay dat doet voor financiële transacties, zo doet InterXchange alles voor juiste transacties van informatie. Tijd en context zijn de factoren die aan de relevante data wordt toegevoegd waardoor ook een heel goed overzicht (uw IX 'afschrijf') bestaat van alle informatie transacties. Wanneer iemand zonder machtiging of toestemming toch gebruik maakt van uw informatie is dat eenvoudig traceerbaar en strafbaar, net zoals 'vroeger' het ongelegitimeerd gebruik van het geld op uw bankrekening.

Netto-bruto loon berekening wordt nu gedaan voor alle belanghebbenden: u, de pensioenbedrijven, de uitkeringsinstanties, de belastingdienst, de hypotheekverstrekkers. De (dan) nieuwe Belastingdienst* voert dat automatisch uit en neemt al uw eigen relevante informatie mee in de berekening van premies, belastingen en toeslagen. De overheid heeft meteen haar geld, u heeft meteen uw geld en dus meteen ook 'aangifte gedaan' en de jaarlijkse aangifte achteraf is overbodig geworden. Maar nog veel meer van wat we kenden bestaat niet meer, bijvoorbeeld incheck- procedures met formulieren en boardingpassen, strippenkaarten in het openbaar vervoer en ALLE invul- en aanvraagformulieren die u kent.

Dankzij de iDNA technologie zijn we eindelijk in staat zonder bezorgdheid of gevaar de werkelijkheid, de realiteit als uitgangspunt te nemen. De gezondheidszorg en het onderwijs hoeven geen aparte databases meer aan te houden omdat anders 'gekoppelde data' tussen oude technologie databases de patiënten in de problemen kan brengen. Alle

informatietransacties zijn immers context gebonden! De zorg weet niet of u illegaal bent, justitie weet niet welke zorg u krijgt, en zonder uw expliciete toestemming blijft dat zo.

Omdat iDNA technologie fundamenteel anders omgaat met data is het merendeel van de 'ouderwetse' databases, en 99% van wat daar nu als 'informatie' is opgeslagen, overbodig geworden...

**De Belastingdienst is dan inmiddels vervangen door de OKAS, wat staat voor Overheids Kassa, die alle ontvangsten en uitbetalingen van alle overheden ofwel 'de andere overheid' regelt.*

Een Analogie: I=€

De eigenaardige manier waarop onze maatschappij met (onze) informatie omgaat wordt wellicht wat duidelijker wanneer we het vergelijk maken tussen informatie en geld.

Uw *geld* is van U. U bepaalt zelf waar u uw *geld* opslaat: in een oude sok onder uw matras, in een kluis, op een bankrekening, in uw portemonnee: u bepaalt dat allemaal. Bij relevante omstandigheden brengt u wijzigingen aan in die opslag: wanneer er een [transactie](#) is bepaalt u helemaal zelf welk 'stukje' van uw *geld* wat u betreft van positie verandert. Wanneer u in een winkel staat en u een product wenst, dan ontstaat daar en dan een heel specifieke en eenmalige transactie waardoor *geld*, precies dat stukje dat relevant is voor die transactie, van plaats verandert. Bijvoorbeeld vanaf uw eigen opslag naar degene waarmee u de transactie heeft.

Project iDNA stelt simpelweg (en nu volgt dezelfde alinea als hierboven met slechts een enkel verschil, namelijk de vervanging van het woordje *geld* door het woordje *informatie*): Uw *informatie* is van U. U bepaalt zelf waar u uw *informatie* opslaat: in een oude sok onder uw matras, in een kluis, op een bankrekening, in uw portemonnee: u bepaalt dat allemaal. Bij relevante omstandigheden brengt u wijzigingen aan in die opslag: wanneer er een [transactie](#) is bepaalt u helemaal zelf welk 'stukje' van uw *informatie* wat u betreft van positie verandert. Wanneer u in een winkel staat en u een product wenst, dan ontstaat daar en dan een heel specifieke en eenmalige transactie waardoor *informatie*, precies dat stukje dat relevant is voor die transactie, van plaats verandert. Bijvoorbeeld vanaf uw eigen opslag naar degene waarmee u de transactie heeft.

In werkelijkheid gaat onze maatschappij echter op een geheel andere manier (dan met geld en dan gewenst) om met informatie:

2005: Uw *informatie* is niet van U. U bepaalt zelf absoluut niet waar allerlei mensen/organisaties uw *informatie* opslaan: in databases binnen overheden, bestanden bij telefoonmaatschappijen en ISP's, bij politie, justitie, uw werkgever, semi- overheidsinstanties, bedrijven: u bepaalt daar helemaal niets over. Wanneer u als natuurlijk persoon 'iets' van 'de Overheid' wilt, loopt u zelfs de kans dat u uw eigen informatie nota bene moet 'terugkopen' (bijv. het zgn. uittreksel...). Bij allerlei omstandigheden wordt u verplicht allerlei informatie af te staan, zonder dat de relevantie daarvan feitelijk helder is en door u wordt onderschreven. Wijzigingen in de opslag van allerlei informatie op allerlei plekken, die u voor het merendeel niet eens kent, vinden plaats zonder de noodzaak van uw expliciete toestemming. Wanneer u bij bijvoorbeeld een gemeenteloket een product wenst (bijvoorbeeld een paspoort), dan is de daar aanwezige informatie zelfs maatgevend, en als die niet klopt dan wordt u voor de correctie van 'hun' onjuiste informatie (over u!) feitelijk verantwoordelijk gemaakt. Bottum-line: overal worden stukjes van (uw) informatie opgeslagen. Als u zich eens afvraagt waar u zelf alle relevante informatie over uzelf heeft 'opgeslagen' dan zult u merken dat u wellicht nog het minst 'weet' over uzelf, althans u heeft niet één of meer duidelijke plekken (naar uw keuze) waar zich alle informatie over u (uw iDNA) bevindt en eenvoudig en naar relevantie voor u beschikbaar is.

Als ze eens met uw geld net zo om zouden gaan...

Hoe te beginnen; hoe verder?

“In times of massive change, learners inherit the world, while the learned remain beautifully equipped to deal with a world that no longer exists.” (Eric Hoffer)

De kans is groot dat u van de in dit korte artikel beschreven fundamenteel andere zienswijze op, en aanpak van, de totale informatiehuishouding nog nooit heeft gehoord. Wanneer u

politicus bent heeft u dat waarschijnlijk aan 'de leemlaag' te danken, waarmee ik doel op de in de overheidsstructuren ingebouwde groep ambtenaren, vaak op hoge posities, wiens betrokkenheid met het verleden een effectieve rem is op elke poging tot werkelijke innovatie. In hun beleving worden ze er zelfs voor betaald om politici daarvan te vrijwaren. Zij weten het innovatie-kindje effectief met het 'wilde ideeën'-badwater mee weg te houden van degenen die 'yes minister' anders maar op verkeerde gedachten gebracht zouden kunnen worden... Als burger heeft u zich er waarschijnlijk al lang bij neergelegd dat de dingen werkelijk niet anders zouden kunnen dan ze zijn. En als ondernemer heeft u de moed al lang opgegeven dat het ooit nog zo ver komt dat 'administratieve lastenverlichting' realiteit gaat worden...

Toegegeven, de ontwikkeling van 16.000.000 (en meer) unieke data-verzamelingen om onder andere 'het probleem' van 30.000 overheidsdatabases op te lossen heeft iets paradoxaals. Maar alleen geredeneerd vanuit het bestaande, want vanuit de chemie en de biologie en de hogere informatiekunde is het niets minder dan logisch en 'natuurlijk'. Technologie was ooit 'automatiseren' en groeide uit tot het faciliterende dat de huidige IT kenmerkt, maar dient de volgende stap naar 'enabling' te zetten. Ook dient 'organiseren' (overheden, bedrijven) de volgende stap naar het empoweren van mensen te zetten zodat organisaties voor mensen gaan werken (in plaats van andersom). Beide ontwikkelingen samen leiden tot een nieuw en totaal ander paradigma waarover 4891 niet alleen gaat maar waar 4891 ook een weg voor wijst.

Mijn voorstel aan u is: bespreek de inhoud van dit artikel eens met enkele innovatieve mensen, (echt) vrije geesten die u kunnen helpen het haast onvoorstelbare tastbaar en begrijpelijk te maken, geniale non-conformisten die, samen met mij, roepen dat de keizer echt geen kleren aan heeft...Ik ken er zo wel een paar... Er is bijvoorbeeld een klein groepje van dat soort 'onthechte' denkers, en niet de minsten, die een stille oorlog voeren met het middelmatige in het bestaande, en tegen de chaos waarnaar we op weg zijn. Met uw aandacht en uw vragen zou u hen steunen in hun queeste om tot een maatschappelijk passende en op de realiteit gerichte informatiehuishouding te komen.

U heeft de keus: u kunt een onderdeel van het probleem blijven, of een onderdeel van de oplossing worden. Wie alles al weet is het eerste.

Voorbeelden 4891 - Project iDNA

De voorstelbaarheid van een maatschappij met iDNA technologie tegenover de huidige is al even lastig als het in 1989 was om de impact van Internet te bevatten. De benadering van informatie als product van een bepaalde relevantie/context/tijd-combinatie is je lastig voor te stellen in een wereld waar we niet gewoon zijn informatie zo te bezien (behalve internet dan). Om dan informatie vervolgens incident gedreven als transactie te behandelen maakt het nog wat lastiger.

Daarom noem ik enkele simpele voorbeeldjes van hoe de toepassing van iDNA technologie zich aan u in de praktijk kan voordoen:

- De eigenaar van een auto bepaalt wie er wel en niet mee rijdt. De auto opent en start met behulp van iDNA-Sleutels; uiteraard alleen de toegestane dus. Leasen, rijden, tanken en dergelijke gaan middels dezelfde iDNA-Sleutel zodat bijvoorbeeld alle voor de leasemaatschappij relevante informatie automatisch wordt vastgelegd inclusief de relevante transacties. Inderdaad; geen aparte 'tankpas' meer. Elke auto-eigenaar is bekend ofwel: van iedere auto is bekend wie de eigenaar is. Wegenbelasting en/of kilometertax wordt automatisch berekend en afgerekend*. Op hetzelfde moment dat een auto van eigenaar verandert veranderen al die andere zaken vanaf dat moment ook (tijd/context). Meteen.
- Uw werkgever betaalt uw bruto salaris aan de OKAS (Belastingdienst) die op basis van specifieke oormerken in die betaling alsmede uw eigen geschiedenis en andere transacties (hypotheekbetalingen bijvoorbeeld) uw netto salaris berekent en aan u uitbetaalt. Mocht u door veranderingen in aanmerking komen voor toeslagen (woon- of ziektekosten toeslagen bijvoorbeeld) gaat ook dat automatisch.
- De Horeca ondernemer werkt met veel wisselende, soms tijdelijke en regelmatig part-time medewerkers. De constante formulierenstroom van af- en aanmeldingen is vervangen door eenvoudige 'keuzeknoppen' op zijn iDNA-portal om met behulp van de 'in dienst'-transactie letterlijk de gekoppelde iDNA-Sleutels de juiste informatie aan de juiste instanties te laten

weten. Dus: 'klik' in plaats van formulieren aanvragen, invullen, opsturen, ontvangen, invoeren, controleren, registreren, doorgeven etc. etc.

- Uw internet-verbinding gaat door de iDNA-Sleutel met u mee. Waar u ook bent zullen computers inclusief. 'het internet' u de toegangen verlenen die u gewoon bent, inclusief uw email, browser- favorieten, ASP- applicaties etc. etc.

- 4891 en de toepassing van uw iDNA-Sleutel en de automatische koppeling daarvan met uw iDNA- Rekening maken rijbewijs en paspoort en noem maar op wat voor passen en pasjes geheel overbodig.

- Alle nu als 'aparte' databases, oplossingen, toepassingen opgepakte en werkende systemen zijn overbodig want 4891 integreert alle relevanties op informatiekundig 'ingebouwde' wijze. Medisch Dossier (inclusief. alle financiële gevolgen van behandelingen etc.), Studenten Volg Systeem en vele andere initiatieven schuiven vlekkeloos op hun 'plek' en vergen aanzienlijk minder bewerkingen en administratieve handelingen.

Achtergrondinformatie

Doelbinding

Het meest geschonden principe, dat als juridisch uitgangspunt praktijk behoort te zijn, is dat van 'doelbinding'. Populair gesteld betekent doelbinding dat iemand (persoon of organisatie) slechts dan, en alleen dan, informatie mag vragen, opslaan, gebruiken, delen wanneer dat een (geautoriseerd) heel specifiek en eigenlijk doel dient.

Voorbeeld 1: U winkelt, wilt betalen met uw pinpas maar helaas, uw saldo is onvoldoende. De kassa medewerker ziet dat de transactie niet is gelukt, maar krijgt ook een code te zien waaruit blijkt dat u onvoldoende saldo heeft! Dat is wel zo, maar dient geen enkel doel van de medewerker of van het bedrijf waarvoor deze werkt...

De overheid werkt aan allerlei zogenoemde basisregistraties. Met de allerbeste bedoelingen schiet het dus doende de doelstelling (een 'andere' dienstbare overheid) in de praktijk echter mijlenver voorbij omdat vele van de 1500+ 'overheden' uit die mooie nieuwe basisregistraties zo weer hun eigen (nieuwe) databases bouwen. Effect is het verveelvoudigen van plaatsen waar data over u ligt opgeslagen en tegelijkertijd een exponentiële toename van vaak achterhaalde data...

Voorbeeld 2: Mijn dochter is enkele keren verhuisd. Toevallig heeft ze in die periode vanaf verschillende adressen verschillende beroepen op het UWV gedaan. Alhoewel er in de zgn. Gemeentelijke Basisregistratie echt maar een enkel adres staat waar haar post heen kan, krijgt ze tot op heden van de verschillende 'afdelingen' binnen het UWV post op drie verschillende adressen, waarvan er niet eentje overeen komt met het enige juiste adres (zoals dat in de GBA staat). Waar ze echt woont is voor alle overheden onbekend...

De praktijk is helaas zo gegroeid dat niet u, de eigenaar van de informatie, maar de afnemer van informatie (overheid, onderwijs, zorg, bedrijven) bepalen of en wanneer het 'innemen' en opslaan, gebruiken, doorgeven van bepaalde informatie een (hun) doel rechtvaardigt.

De enige manier waarop het [doelbindingsprincipe](#) in de dagelijkse praktijk werkelijk zal werken is door de beschikbaarstelling van informatie [transactioneel](#) te maken (is op een zeker moment en in een zekere context incidenteel relevant geacht), met de eigenaar van de informatie in de regio!

Informatiepositie

De discussie over 'taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden' ten aanzien van informatie staat nog maar kort expliciet op de agenda. Je kunt wel alles willen weten; alle informatie (ook) willen 'hebben', maar ben je er dan ook niet meteen verantwoordelijk voor dat 'het' ook klopt? Dat 'het' er ook wel degelijk is zelfs. Het is de prijs voor de hamsterwoede dat informatie- bezit ook -onderhoud en -verplichtingen met zich mee brengt. De lasten van de lusten...

Het onderwerp 'informatiepositie' komt neer op de vraag wie er verantwoordelijk is voor de informatie, losgekoppeld van de plaats(en) en het gebruik daarvan. Uiteraard koppelt Project

iDNA deze twee zaken weer 100% terug aan elkaar, maar dat is dus nog niet waar de maatschappij, en met name de overheid, al mee bezig is.

Oud voorbeeldje: als u verhuist, bent u verantwoordelijk voor het doorgeven van de juiste informatie aan uw (nieuwe) gemeente. Dat kost u moeite en tijd. Soit. Wanneer uw dochter van 15 jaar examen wil doen op het VMBO heeft ze een 'bewijs' nodig voor dat juiste adres, en daarvoor betaalt u de gemeente (om uzelf dus te bevestigen wat uzelf aan hen heeft doorgegeven en dat aan anderen te kunnen bewijzen). Nog afgezien van de vraag waarom een bestaand mens op zo'n kromme manier het overduidelijke dient te 'bewijzen' is dit een mooi voorbeeld van 'kromme informatiepositie': u moet zorgen dat 'het' klopt maar u mag over die (uw!) informatie niet vrijelijk beschikken.

4891 is: de informatie ligt bij u, om vrijelijk over te beschikken en onder uw eigen verantwoordelijkheid. En: jaja, er zijn daarna nog wel wat nuanceringen aan te brengen, maar het principe staat!

Transactioneel

Transactioneel betekent niets meer of minder dan dat een bepaalde uitwisseling (geld, informatie) is gekoppeld aan een bepaalde 'transactie'. Daarmee is de relevantie van die informatie optimaal. Wat Wisse 'context en tijd' noemt, gekoppeld aan precies die context en dat tijdsmoment.

Consequentie is dat verreweg het merendeel van alle informatie die we op die manier nog raadplegen slechts enige resp. 'de juiste' betekenis houdt in die context- en tijd-dimensies.

Zo simpel is het.

Realiteit vs. Construct

Weinig mensen realiseren zich hoe weinig allerlei informatiesystemen zich met de objectieve realiteit bezig houden. Informatiesystemen hebben vooral tot doel een hanteerbaar en kloppende onderbouwing te bieden van de door ons *gewenste situatie*. En die twee laatste woordjes hebben verstrekkende gevolgen.

Voorbeeldje #1: veel bedrijven gebruiken 'tijdsregistratiesystemen'. Om allerlei goede (efficiency- en effectiviteits-)redenen kunnen we daarin de werkelijkheid vastleggen zodat we die werkelijkheid eventueel ook kunnen bijsturen. Je kunt immers niets veranderen wat je niet (eerst) weet. Verreweg de meeste bedrijven beperken de realiteit echter van meet af aan en rigoureuus door, bijvoorbeeld, van hun mensen te verwachten dat ze tijden 'afronden' of bepaalde tijdsbestedingen tot een bepaald maximum invoeren. Of, erger nog, dat ze een breed scala van werkelijke gebeurtenissen onder het ene kopje 'leegloop' boeken. Gevolg is simpelweg dat deze organisaties helemaal niets weten over de feitelijke werkelijkheid ten aanzien van effectiviteit en efficiency van hun menselijk kapitaal. Maar ook niet bijvoorbeeld over de kwaliteit van hun IT- infrastructuur (alle verlies- uurtjes door IT-foutjes staan immers 'verstopt' in de leegloop-totalen, die weer vertekend zijn doordat werknemers van zichzelf een mooier plaatje willen schetsen, waardoor klanten meer uren betalen dan ze zouden hoeven en medewerkers meer uren aan hun werk besteden dan waarvoor ze zijn ingehuurd). Maar de accountants zijn wel tevreden, en sturen hun faktuur voor de goedkeurende verklaring.

Voorbeeldje #2: de Gemeentelijke Basis Registratie (GBR) bevat data over alle mensen die in Nederland verblijven en geeft aan (precies) waar ze 'wonen' (of overleden zijn). Klinkt mooi. En daar klopt dus helemaal niets van. Een illegaal, ook een mens en ook 'precies ergens wonend', zul je in de GBA niet vinden. Maar ook mensen die via goede contacten een onderverhuurpandje in Alkmaar bewonen vind je niet (correct) terug in die GBA. De goede redenen daarvoor zijn dat de data in die (aldus slecht kloppende) GBA zomaar met jan-en-alleman wordt gedeeld, en daar zouden mensen of instanties bij kunnen zitten waarvan ik niet wil dat ze weten waar ik woon (voor de illegaal de IND bijvoorbeeld, of voor de onderhuurder de gemeentelijke woning toewijzingscommissie bijvoorbeeld). In plaats van de iDNA-oplossing (waarbij beschikbaarheid van informatie strikt van doelbinding, informatiepositie en transactie afhankelijk is) betalen we met elkaar nu de hoge prijs van een totaal theoretisch en vervormd plaatje van een overigens politiek en juridisch correcte schijnwerkelijkheid. We zeggen nu gewoon: 'liever informatie over een niet-bestaande maar wel gewenste situatie, dan juiste informatie over een ongewenste situatie'. Hmmm.

4891 - Project iDNA betekent dat we consequent en principieel de werkelijkheid volgen.

Informatie vs. Data

In toenemende mate zorgt de door de huidige 'logica' geregeerde inrichting van onze totale informatie huishouding (juist) voor een exponentieel toenemende devaluatie van die informatie. Alhoewel het idee van bijvoorbeeld basisregistraties aardig is (we slaan relevante data slechts een enkele keer en op een enkele plaats op waar vervolgens iedereen bij kan) staat de praktijk daar haaks op: steeds meer data wordt 'basis' en vanuit die basiscontext naar allerlei 'dedicated' contexten gekopieerd...

Het belangrijkste verschil tussen data en informatie is meer dan filosofisch. Een aansprekend voorbeeld: op **12 september 2001** worden Tom en Aaron wakker in de Nieuw- Zeelandse jachthut op het zuidelijke eiland. Ver van de bewoonde wereld bespreken ze hun korte-termijn plannen, en Tom vertelt dat hij een jaar stage gaat lopen bij een Juristenkantoor in New York dat gevestigd is in het World Trade Centre. Hier is zeker de context aanwezig maar de factor tijd ontbreekt: Tom spreekt vanuit 'opgeslagen data' maar zijn voorziene daadwerkelijke handeling ([transactie](#)) vergt de toevoeging van de factor tijd voordat hij zijn plan werkelijk kan uitvoeren. Het is evident dat zijn plan niet doorging... Dit is een voorbeeld van hoe wij mensen noodgedwongen met data omgaan. We kunnen ons niet permitteren om bij elke conversatie elk gegeven daarin eerst op relevantie en tijd te controleren. Wat evenzeer onze gewoonte is, is dat we bij elke actie die we daadwerkelijk ondernemen wel degelijk de relevante data tot informatie promoveren door de juiste context en de juiste tijdscomponent vast te stellen, [zoals bij een PIN-betaling bijvoorbeeld](#).

De kern van de revolutionair andere manier van informatie-beheer zoals Wisse die stelt is dat informatie altijd (altijd!) een resultaat is van de combinatie tijd+context+data. Gekoppeld aan [doelbinding](#) alsmede de principiële opstelling ten aanzien van de [informatiepositie](#) is Informatie Management (dus) altijd gerelateerd aan een [transactie](#). Daar komt bij dat de *beschikbaar stelling* van data (informatie) tevens door context, tijd en relevantie wordt geregeerd waardoor de [realiteit](#) zonder enig risico, voortdurend en altijd als uitgangspunt genomen kan worden.

Op dit moment wordt allerlei data geheel onterecht als informatie aangemerkt. Zo is de straatnaam + nummer 'Oranjepark 80' *data*. Ook als u weet dat dit adres iets met mijn persoon te maken heeft. Dit adres staat op diverse papieren en ongetwijfeld ook in vele databases, waar dan iets bij staat als 'woonadres' of 'verblijfplaats'. Ik woon daar echter al vijf jaar niet meer! Waarmee is aangegeven dat de tijdsfactor zeer relevant is! Maar zelfs wanneer we mijn huidige adres beschouwen wordt die data pas informatie wanneer de data relevant is in de context waarover we spreken. Bij een PIN-betaling in een winkel is mijn (huidig) adres absoluut irrelevant. Context en tijd zijn daarmee de bepalende factor voor informatie, en het resultaat van die twee 'grootheden' is daarmee altijd zeer beperkt en zonder die context en tijd nooit meer dan data!

Decentrale vs. Centrale Data-Opslag

Waarom is er zo verschrikkelijk veel data in zo verschrikkelijk veel databases bij zo verschrikkelijk veel organisaties opgeslagen? Jaja, de [bewaarplicht](#) ook natuurlijk: beter mee verlegen dan om verlegen... Maar zelfs los daarvan lijdt onze maatschappij in toenemende mate aan informatie-obesitas. 'Kennis is macht' denken ze, en daarom verzamelen ze data, data en nog eens data als dwangmatige eekhoortjes vlak voor een lange strenge winter...

Zelfs de oplossingen die we bedenken (een enkele nationale database in plaats van elke gemeente zijn eigen database) ontaarden in en/en...

Iedere organisatie wil zo zijn eigen 'fototjes' maken van mij, en ook 'fototjes' ruilen met andere organisaties, en kopiëren: een heel 'fotoboek' aanleggen over mij. Maar dat moet je wel allemaal bijhouden, kloppend houden, steeds opnieuw up-to-date brengen...

Verreweg het merendeel van alle opgeslagen data klopt niet (meer) en/of is een doublure (van een doublure, van een doublure...). MIJN informatie is als data vertrokken in de diaspora.

Het terugdraaien van dit moloch-proces is simpel en slechts eenmalig: alle informatie slaan we 'centraal' op, en wel op de meest logische plek, namelijk 'bij mij'... De enige juiste manier

om 'centraal' op te slaan is die data-opslag te bezien in de context van het 4891 - Project iDNA paradigma. Al het andere leidt tot 'verwatering' van relevantie van data (als 'informatie'). Zo is het.

De iDNA-Sleutel

©Paul Jansen - Patent Pending

De zogenoemde iDNA-Sleutel kan in zijn kern bestaan uit een combinatie van enkele wijd verbreide en inmiddels robuust bewezen technologieën, bijvoorbeeld:

- Data-opslag in Flash-geheugen
- PIN-code (software) technologie
- Duim/Vinger-print identificatie
- Chip/ROM data identificatie software

Het kan ook anders, maar zo krijgt u tenminste een wat concreter idee. De gebruiksmogelijkheden zijn divers en simpel, en dat is het wezenlijke. Bij data-transacties wordt de Sleutel ingestoken, de duim/vinger verificatie uitgevoerd, de PIN-code gegeven en het display van het apparaat waarin de sleutel is ingestoken geeft aan welke data er wordt gevraagd en biedt de optie voor akkoord of niet- akkoord. De iDNA- Sleutel kan ook dienst doen als paspoort, als autosleutel, als toegangsbeveiliging, inchecken in je hotel, toegang tot computers/programma's, patiëntdossier, OV toegangsbewijs en vele andere: alle situaties waarin specifieke data in een bepaalde context op een bepaald moment relevant is dus. Het interessante aan de iDNA-Sleutel is feitelijk dat je hem overal kunt gebruiken waar selectieve identificatie, en vervolgens autorisatie, nodig of gewenst is. Voor AL die toepassingen is echter slechts die ene iDNA-Sleutel nodig.

iDNA-Sleutel 'look alike' met data-opslag en vingerafdruk identificatie.

P.S. Een vergelijkbare sleutel, echter zonder PIN-code (technologie) en nog gekoppeld aan bestaande informatiekundige concepten, is aan de University of Maryland door Max Anis 'bedacht' als ondersteuning van een studenten volgsysteem.

Data-Beveiliging en Back-Up

Dezelfde 'distributed mind'-opzet als bij opslag kan eenvoudig worden toegepast bij beveiliging en back-up. Veel, zo niet alle, transactiemomenten kunnen immers (dankzij de huidige stand van de technologie) eenvoudig gekoppeld worden aan de zekerstelling van een kopie van de laatste/nieuwste data van en naar de persoonlijke en unieke iVault: het 'kluisje' waarin al mijn data ligt opgeslagen. En: niemand kan daar ongeoorloofd iets mee. Het is data, gekoppeld aan een unieke transactie(code), en zonder 'informatie' over de betreffende context/tijd aspecten van die transactie(code) is het lettertjes-en-cijfertjes... Extreem veilig dus.

Centrale vs. Decentrale Dataverwerking

Zie [transactioneel](#).

Bewaarplicht

Als er ooit een zwaktebod is geweest in informatieland dan is het wel het juridisch/politieke noodverband dat we als 'bewaarplicht' zijn gaan kennen.

Rijkswaterstaat beheert ons snelwegen netwerk. Nu gebeurt daar soms een ernstig ongeluk! Slimme mensen bedenken dan dat Rijkswaterstaat een systeem moet bouwen en in gebruik moet gaan nemen waarin wordt vastgelegd wie, wanneer, hoe hard, waar heeft gereden. Elke auto, vrachtauto, motor die ooit van de snelweg gebruik maakte moet gedurende zes maanden terug te vinden zijn in dat systeem van Rijkswaterstaat. Voor het geval... Nou, dat is zo'n beetje de kern van de gedachte achter de 'bewaarplicht'. De woorden 'kanon' en 'mug' komen bij mij boven...

Zou het niet ietsje handiger zijn als we de mogelijkheid zouden hebben om meteen, direct, alle relevante informatie te hebben over die ene auto, en eventueel die specifieke bestuurder, die bij dat ene specifieke ernstige auto ongeluk betrokken is? Wanneer ik de zekerheid heb dat dergelijke informatie nooit in handen komt van 'een ander' tenzij, tenzij... er een heel goede reden is om bepaalde automatisch door/voor mij bijgehouden data te gebruiken om de [werkelijkheid](#) van wat er gebeurde te achterhalen ([doelbinding](#)), bestaat er geen enkele reden om mijn data, in dat geval, niet beschikbaar te stellen. Punt.

De pathologie in het 'Big Brother'-systeem is niet dat er allerlei data wordt bijgehouden, maar dat anderen (dan degene over wie die data gaat) dat bijhouden, raadplegen, delen, zonder dat ik daarvoor toestemming geef, op relevante momenten, of zonder dat ik dat zelfs maar weet...

Vroegere Logica

"640K ought to be enough for anybody."

1981: Bill Gates

"Where a calculator on the ENIAC is equipped with 19,000 vacuum tubes and weighs 30 tons, computers in the future may have only 1,000 vacuum tubes and perhaps only weigh 1.5 tons."

Popular Mechanics, forecasting the relentless march of science, 1949.

"I think there's a world market for about five computers."

Thomas J. Watson, chairman of the board of IBM.

"I have traveled the length and breadth of this country and talked with the best people, and I can assure you that data processing is a fad that won't last out the year."

The editor in charge of business books for Prentice Hall, 1957.

"But what [...] is it good for?"

*Engineer at the Advanced Computing Systems Division of IBM, 1968, commenting on **the microchip**.*

"There is no reason anyone would want a computer in their home."

*Ken Olson, president of **Digital Equipment Corp.** 1977*

"It will be gone by June."

*Blad 'Variety' in 1955 over **Rock 'n Roll**.*

"It will be years - not in my time - before a woman will become Prime Minister."

Margaret Thatcher, 1974

"You'd better learn secretarial skills or else get married."

*Modelling agency, rejecting **Marilyn Monroe** in 1944.*

"Radio has no future."

"X-rays are clearly a hoax."

"The aeroplane is scientifically impossible."

Royal Society president William Thomson, Lord Kelvin, 1897-9

"You ought to go back to driving a truck."

*Concert manager, firing **Elvis Presley** in 1954.*

"There will be one million cases of AIDS in Britain by 1991."

World Health Organisation in a 1989 report. It over-estimated by 992,301 cases.

"We don't like their sound. Groups of guitars are on the way out."

*Decca executive, 1962, after turning down **the Beatles**.*

"With over 50 foreign cars already on sale here, the Japanese auto industry isn't likely to carve out a big slice of the US market."

Business Week, August 2, 1968

"The concept is interesting and well-formed, but in order to earn better than a 'C,' the idea must be feasible."

*A Yale University management professor in response to Fred Smith's paper proposing reliable overnight delivery service. (Smith went on to found **Federal Express Corp.**)*